

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **S. M.**, zastoupeného JUDr. Tomášem Nahodilem, advokátem, se sídlem Pšenčíkova 677/18, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, o ochraně proti nečinnosti správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 9. 2008, č. j. 5 Ca 124/2007 - 46,

takto:

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce, advokátu JUDr. Tomáši Nahodilovi, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v částce 2400 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 24. 9. 2008, č. j. 5 Ca 124/2007 - 46, byla zamítnuta žaloba na ochranu proti nečinnosti žalovaného, jíž se žalobce domáhal uložení povinnosti žalovanému vydat rozhodnutí ve věci stížností žalobce proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 23. 10. 2006, č. j. 2006/64426 - 212 a 2006/64769 - 212, ze dne 6. 11. 2006, č. j. 2006/67525 - 212 a 2006/67527 - 212, ze dne 9. 11. 2006, č. j. 2006/68119 - 212, ze dne 22. 11. 2006, č. j. 2006/71144 - 212, ze dne 27. 12. 2006, č. j. 2006/79386 - 212 a 2006/79081 - 212, ze dne 4. 1. 2007, č. j. 2006/79077 - 212,

2006/79393 - 212 a 2006/79359 - 212. Těmito rozhodnutími byla potvrzena rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, kterými nebyla povolena obnova řízení ve věcech nepřiznání dávky státní sociální péče. V daném případě žalovaný stížnosti žalobce přijal jako podněty k přezkoumání zákonnosti ve stížnostech uvedených rozhodnutí mimo odvolací řízení. Dopisem ze dne 7. 2. 2007 žalovaný žalobci sdělil, že neshledal rozhodnutí nezákonnými a že se celou věcí nebude dále zabývat. Městský soud poukázal na to, že podle ustanovení § 94 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), může dát účastník řízení podnět k provedení přezkumného řízení, tento podnět však není návrhem k zahájení přezkumného řízení a neshledá-li správní orgán důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů podateli do 30 dnů. Podle § 37 odst. 1 správního řádu se podání posuzuje podle svého skutečného obsahu bez ohledu na to, jak je označeno. Správní orgán tedy nemá zákonnou povinnost na základě stížnosti, podnětu k přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení, zahajovat správní řízení a vydávat o této stížnosti správní rozhodnutí. Protože žalobce nemá nárok na zrušení nebo změnu správního rozhodnutí mimo odvolací řízení a správní orgán nemá povinnost vyřídit stížnost žalobce proti pravomocnému správnímu rozhodnutí vydáním rozhodnutí o této stížnosti ve správním řízení, pouze má povinnost informovat o způsobu, jakým bylo s podáním naloženo, a tuto povinnost žalovaný splnil, neshledal městský soud podanou žalobu důvodnou, a proto ji podle § 81 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost téměř nečitelného obsahu, kterou následně k výzvě soudu doplnil stěžovateli ustanovený zástupce advokát JUDr. Tomáš Nahodil podáním ze dne 28. 1. 2009. V doplňku kasační stížnosti je uvedeno, že stěžovatel podal kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť je toho názoru, že zde nastala nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Stěžovatel dále uvedl, že žalovaný posoudil všechna jeho podání jako podněty k přezkoumání zákonnosti rozhodnutí mimo odvolací řízení a následně sdělil stěžovateli, že se z uvedeného důvodu již nebude jeho věcí zabývat. Podle názoru stěžovatele takovým postupem žalovaného bylo odňato právo podat proti takovému „kvazirozhodnutí“ žalovaného odvolání, čímž byl stěžovatel zkrácen na svých právech. Nečinností žalovaného byl stěžovatel zkrácen na svých právech, jak již bez konkretizace uvedl v žalobě, a to ve smyslu čl. 3, čl. 4 a čl. 10 Ústavy ČR, čl. 1, čl. 3 odst. 3, čl. 6 odst. 1, čl. 10, čl. 30 odst. 2 a 3, čl. 31, čl. 36 odst. 2, čl. 37 odst. 2 a 3 a čl. 38 Listiny základních práv a svobod.

Z uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný se k obsahu kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu přezkoumal v souladu s § 109 odst. 2, 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

V projednávané věci jde především o posouzení, zda podnět stěžovatele k přezkoumání pravomocných správních rozhodnutí mimo odvolací řízení má být vyřízen formou správního rozhodnutí či nikoli. K tomu lze uvést, že ustálená judikatura správních soudů vychází z toho, že vyrozumění podatele o tom, že správní orgán neshledal důvody ke zrušení rozhodnutí mimo odvolací řízení, je sdělením úřadu, které nepodléhá přezkumu soudem ve správním soudnictví. Neshledá-li správní orgán podnět důvodným, nevydává o tomto zjištění rozhodnutí; není totiž důvodu zasahovat do právní sféry účastníků řízení, protože jejich práva a povinnosti, změněné nebo vzniklé rozhodnutím původním, takovým zjištěním nijak dotčena nejsou. Jestliže tedy příslušný správní orgán dojde k závěru, že chybí důvod pro přezkoumání a podnět učinil jiný subjekt, vyrozumí jej o tom, že neshledal důvod pro zahájení řízení. Tento úkon má charakter obdobný jako vyřízení stížnosti, není tedy rozhodnutím, proti kterému by byla jiná obrana než opětovná stížnost (znovu podaný podnět).

Městský soud proto postupoval správně, když vyšel z toho, že správní orgán nemá povinnost vyřídit stížnost proti pravomocnému správnímu rozhodnutí vydáním rozhodnutí o této stížnosti ve správním řízení, a správně proto neshledal důvodnou žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného.

Ze všech uvedených důvodů Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Stěžovatel, který nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému podle obsahu spisu žádné náklady nevznikly.

Stěžovateli byl usnesením Městského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2008, č. j. 5 Ca 124/2007 - 65, pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát JUDr. Tomáš Nahodil; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Ustanovenému zástupci náleží v souladu s ustanovením § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), odměna za jeden úkon právní služby po 2100 Kč spočívající v písemném podání soudu ve věci doplnění kasační stížnosti ze dne 28. 1. 2009 a jeden režijní paušál po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Ustanovenému zástupci se tedy přiznává odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v celkové výši 2400 Kč. Požadovaná odměna za jeden úkon spočívající v přípravě a převzetí zastoupení nebyla přiznána, neboť podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu by odměna za převzetí a přípravu zastoupení náležela za splnění podmínky, že se uskutečnila první porada s klientem, přičemž uskutečnění této porady ustanovený advokát netvrdí.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. listopadu 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu